

◆ Erdoğan Öner

Evlat

Yolun kenarında bir emmi gördüm
Gel hele yanıma az evlat dedi
Yaklaştım halini, hatrını sordum
Galiba yaşlandı biz evlat dedi

Kızma oğlum dedi, yoldan çevirdim
Neçe rüzgârlarda harman savurdum
Yetmiş beşi geçen sene devirdim
Artık tutmaz oldu diz evlat dedi

Gözlerinden belli, çok çile görmüş
Kirli mendiline bir şeyler dürmüş
Elindeki dedim, seni çok yormuş
Baktı şeker ile tuz evlat dedi

Terlemişti şapkasını çıkardı
Torba kesesinden cigara sardı
Ceplerine baktı ateş aradı
Acep sende var mı köz evlat dedi

Şu yaşıma kadar hatır yıkmadım
Aç da olsam eve haram sokmadım
Şükür ettim, el eline bakmadım
El malında olmaz göz evlat dedi

Ninemden bahsettim, gözleri doldu
Yedi sene önce rahmetli oldu
Sonra çaktırmadan yaşını sildi
Gidince gelmedi yaz evlat dedi

Lime lime olmuş sırtında gocuk
Evin köşeleri bağlamış böcük
Yardım edenlerin var mı, çor çocuk
Dördü erkek, üç de kız evlat dedi

Şimdi neredeler, nere gittiler
Hepsini everdim, yuva tuttular
Diyemedi, oğlum hep unuttular
Artık diyemiyom söz evlat dedi

Niyetlendim tarla takım sormaya
Bundan sonrasına umut vermeye
Öldüğümde bedenimi sarmaya
Lazım olan bitli bez evlat dedi

Isırmış elmayı elinde yarım
Gerisini eve varınca yerim
Madem ki şairsin böyledir durum
Her şeyimi tek tek yaz evlat dedi

Dedi adın nedir, söyle kızarım
Dedim *Vakâri'*yim, şiir yazarım
Sazımı omuzlar, çıkar gezerim
Takatin var iken gez evlat dedi

